

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 589 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	2–4
Decizia nr. 595 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4–7
Decizia nr. 617 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
9. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.011. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea Componentei nominale a Consiliului Național al Cercetării Științifice	14–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
162/2014. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea punctelor relevante ale Sistemului național de transport al gazelor naturale	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 589**

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Ioan Ivanciuc în Dosarul nr. 1.517/100/2014 al Tribunalului Maramureș — Secția penală — Judecătorul de drepturi și libertăți. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 315D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că normele de procedură penală sunt guvernate de dictonul *tempus regit actum*, astfel că, spre deosebire de normele de drept penal material, în ceea ce privește aceste norme de procedură penală se are în vedere data efectuării actului procesual necesar desfășurării procesului penal. Ca atare, regula ce privește activitatea în timp a normei de procedură penală este aceea că ea se aplică actelor efectuate după intrarea sa în vigoare. Având în vedere că dispozițiile criticate nu au nici măcar o natură mixtă, nu se poate susține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2). De asemenea, textul de lege criticat se aplică în egală măsură tuturor celor vizați de norma juridică contestată, astfel că nu se poate reține nici critica referitoare la art. 16 din Constituție. În ceea ce privește celelalte susțineri ale autorului excepției, apreciază că acestea sunt formale, dispozițiile art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 52 alin. (1) și (2), art. 53 și art. 124 alin. (2) neavând incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.517/100/2014, **Tribunalul Maramureș — Secția penală — Judecătorul de drepturi și libertăți a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Ioan Ivanciuc cu ocazia soluționării unei contestații privind durata procesului penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin amânarea aplicării până la data de 1 februarie 2015 a instituției contestației privind durata procesului penal, aceasta devine ineficientă, încălcându-se prevederile constituționale ale art. 15, art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 52 alin. (1) și (2), art. 53 și ale art. 124 alin. (2). Deși dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Legea nr. 135/2010 sunt norme de imediată aplicare, prin amânarea aplicării lor interesele persoanelor sunt grav lezate, încălcându-se, inclusiv, voința legiuitorului.

6. **Tribunalul Maramureș — Secția penală — Judecătorul de drepturi și libertăți** opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Dispozițiile de lege criticate prevăd cu caracter temporar doar amânarea aplicării unei instituții, și anume a celei referitoare la contestarea duratei rezonabile a proceselor penale începute după 1 februarie 2014. Acest drept este recunoscut legiuitorului care are posibilitatea să stabilească reguli de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale, derogatorii, cum este cazul normei tranzitorii criticate, evident cu respectarea principiilor de bază ale legilor penale, printre care predictibilitatea și neretroactivitatea.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că în cauză suntem în prezența unor norme de procedură penală care sunt de imediată aplicare, astfel încât nu se aduce atingere prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Normele de procedură sunt considerate în general aplicabile tuturor litigiilor în curs la momentul intrării lor în vigoare, spre deosebire de normele de drept material, care sunt în mod obișnuit interpretate ca nefiind aplicabile unor situații existente anterior intrării lor în vigoare.

9. În ceea ce privește invocarea principiului egalității, susține că instituția contestării duratei procesului penal asigură egalitatea între cetățeni, în sensul că reglementează posibilitatea contestării duratei tuturor proceselor începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală (1 februarie 2014). De asemenea, textele de lege criticate reprezintă o garanție a aplicării art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

fiind introduse motivat de necesitatea existenței unor remedii care să permită examinarea unei pretinse încălcări a dreptului la un proces echitabil, prin neîndeplinirea într-o durată rezonabilă a activității de urmărire penală sau de judecată.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, cu următorul conținut: „*Dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, referitoare la contestația privind durata rezonabilă a procesului penal, se aplică numai proceselor penale începute după intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010.*”

13. În opinia autorului excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 52 alin. (1) și (2) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. De asemenea, au fost invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate prevăd aplicarea prevederilor art. 488¹—488⁶ din Legea nr. 135/2010, care reglementează instituția contestației privind durata rezonabilă a procesului penal, numai proceselor penale începute după intrarea în vigoare a Codului de procedură penală — 1 februarie 2014.

15. Având în vedere criteriile stabilite în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, și Decizia nr. 78 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 14 aprilie 2014, Curtea apreciază că în cauza de față este vorba de norme penale ce aparțin domeniului procedural. În ceea ce privește aplicarea legii procesual penale în timp, Curtea reține că aceasta este guvernată de principiul activității, ceea ce înseamnă că legea se aplică din momentul intrării în vigoare și până la momentul ieșirii sale din vigoare. Astfel, la aplicarea legii procesual penale nu se ia în considerare data săvârșirii infracțiunii, ci data la care se efectuează actul procesual sau procedural, chiar dacă procesul a fost început anterior intrării în vigoare a legii. Totodată, în situațiile tranzitorii, legea procesual penală veche poate avea efect ultraactiv, ceea ce înseamnă că

dispozițiile ei pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale începute sub imperiul legii vechi, dar care se continuă sub imperiul legii noi.

16. În ceea ce privește normele de procedură, Curtea constată că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „*sunt prevăzute numai de lege*” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.072 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2013).

17. Referitor la invocarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, acest principiu este aplicabil doar cu referire la normele penale de drept material, iar nu și la cele de drept procesual. Astfel, având în vedere că în cauza de față este vorba despre norme cu caracter procedural, Curtea constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție nu sunt încălcate.

18. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 16, art. 21, art. 52, art. 53 și art. 54, Curtea reține că autorul excepției nu a arătat în ce mod textul criticat contravine acestor prevederi. În legătură cu acest aspect, instanța de contencios constituțional a statuat, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, că, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul de lege criticat, iar textul de referință este unul general, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Curtea a precizat că aceeași soluție va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie din cauza generalității sale, fie din cauza lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat. În acest sens, Curtea, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că „*simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»*”.

19. Având în vedere că în prezenta cauză autorul excepției de neconstituționalitate a procedat la simpla enumerare a dispozițiilor legale criticate și la enumerarea normelor constituționale pretins încălcate, fără a prezenta motive sau argumente în susținerea excepției, și cum din această formulare a excepției nu se poate deduce, în mod rezonabil, vreo critică de neconstituționalitate, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate raportată la aceste prevederi constituționale nu poate fi reținută.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Ivanciuc în Dosarul nr. 1.517/100/2014 al Tribunalului Maramureș — Secția penală — Judecătorul de drepturi și libertăți și constată că dispozițiile art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția penală — Judecătorul de drepturi și libertăți și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent
Daniela Ramona Marițiu
semnează,
în temeiul art. 426 alin. (4)
din Codul de procedură civilă,
prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 595 din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Lucia Obada și Eugen Samuchiuc în Dosarul nr. 2.467/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 443D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest

sens face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 289/2014 și la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 29 aprilie 2014 pronunțată în Cauza *Preda împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.467/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Lucia Obada și Eugen Samuchiuc cu ocazia soluționării unei cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 247/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că eșalonarea plății sumelor stabilite prin titluri de despăgubire emise înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 contravine prevederilor constituționale ale art. 15, art. 16 și art. 44. În condițiile în care procedura administrativă s-a încheiat prin emiterea titlului de despăgubire, plata sumelor de bani recunoscute prin acesta trebuie să respecte procedura prevăzută de legea avută în vedere la emiterea titlului de despăgubire. Termenul prevăzut de art. 18, art. 18¹ art. 18² și

art. 3 lit. h) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 din Legea nr. 10/2001 rămâne câștigat cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată învestite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, fiind singurul termen existent la care s-au raportat cererile de chemare în judecată declanșate la acel moment. De asemenea, eșalonarea dispusă de art. 41 din Legea nr. 165/2013 încalcă dreptul de proprietate privată asupra sumelor de bani cuvenite, afectând dreptul de dispoziție, dreptul de folosință și dreptul de a culege fructele.

6. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, susțin că textul de lege criticat creează o inegalitate între persoanele care au formulat cereri în temeiul Legii nr. 10/2001, care au încasat deja despăgubirile, raportându-se la dispozițiile Legii nr. 247/2005, și persoanele care au formulat cereri tot în aceeași perioadă și care din varii motive (inclusiv lentoarea autorităților statale) nu au putut intra în posesia despăgubirilor, intrând sub incidența noii legi, care este defavorabilă sub aspectul termenelor de plată.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 prevăd expres că această lege este aplicabilă numai cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului, suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțate în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Așadar, în condițiile în care despăgubirile stabilite conform Legii nr. 10/2001 nu au fost valorificate potrivit procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr. 247/2005, așa cum este și situația în cauza de față, nu se poate susține rezonabil că prevederile Legii nr. 165/2013 se aplică retroactiv. Singura ipoteză în care prevederile Legii nr. 165/2013 ar fi putut aduce atingere principiului neretroactivității legii civile ar fi fost aceea în care ar fi dispus și cu privire la drepturile la despăgubiri ce ar fi fost deja stabilite și valorificate conform procedurii prevăzute de actul normativ anterior în materie, respectiv Legea nr. 247/2005, împrejurare ce nu este incidentă. De asemenea, dispozițiile de lege criticate nu aduc cu nimic atingere principiului egalității în drepturi, în condițiile în care art. 4 din Legea nr. 165/2013 prevede în mod expres că legea se aplică tuturor cauzelor aflate pe rolul instanțelor, indiferent de titular, nefiind excluse de la aplicabilitate niciuna dintre ele.

8. În ceea ce privește invocarea încălcării dreptului de proprietate, apreciază că prevederile constituționale trebuie să fie interpretate în lumina Convenției Europene a Drepturilor Omului și a jurisprudenței acesteia. De exemplu, în Cauza *Dumitru și alții contra României*, instanța europeană a reținut că nu se poate aprecia că însăși substanța dreptului reclamanților a fost afectată, iar eșalonarea plății creanțelor datorate reclamanților nu poate fi considerată nerezonabilă. Totodată, s-a reținut că echilibrul dintre interesele reclamanților și interesul general al societății a fost menținut, neexistând vreo dovadă potrivit căreia Guvernul nu ar avea vreo intenție să respecte calendarul de plăți.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile art. 41 din Legea nr. 165/2013 nu se răsfrâng asupra evaluărilor deja realizate, ci acestea se aplică tuturor dosarelor care conțin hotărâri judecătorești prin care autoritatea este obligată la

emiterea titlului de despăgubire și care vor fi soluționate după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, motiv pentru care apreciază ca nu suntem în prezența unei încălcări a principiului neretroactivității legii. Prin urmare, legea nouă nu modifică starea legală anterioară a unor raporturi ale căror efecte erau susceptibile a se realiza sub vechea lege, astfel încât să nu mai poată fi modificate ca urmare a adoptării unui nou act normativ. De asemenea, consideră că nu poate fi reținută nici critica privind nesocotirea principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție.

11. Noile dispoziții pot conduce la acordarea despăgubirilor într-un quantum diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, însă apreciază că această măsură este justificată și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul. În plus, normele criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de calcul. Prin instituirea unei noi proceduri de stabilire și acordare a despăgubirilor, precum și plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, în tranșe anuale egale, în termen de 5 ani, nu se suprimă dreptul de proprietate privată.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

14. Deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013, din examinarea criticilor de neconstituționalitate rezultă că autorii excepției sunt nemulțumiți de eșalonarea plății sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, în termen de 5 ani, reglementată de dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013. Astfel, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 41 alin. (1): „Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.”

15. În opinia autorilor excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 566 din 16 octombrie 2014, nepublicată în Monitorul Oficial al României la data pronunțării prezentei decizii, a soluționat o excepție de neconstituționalitate identică din perspectiva invocării prevederilor constituționale ale art. 15 și art. 16. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederea legală criticată nu poate avea caracter retroactiv. Mai mult, ipoteza avută în vedere de legiuitor este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă.

17. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale referitoare la principiul nediscriminării, Curtea, cu același prilej, a statuat că nu poate fi reținută nici această critică de neconstituționalitate. Curtea a reținut că beneficiarii unui titlu de despăgubire, care a fost valorificat prin emiterea unui titlu de plată, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, pe de o parte, și cei cărora nu le-a fost emis titlul de plată, corespunzător valorii titlului de despăgubire, până la intrarea în vigoare a legii noi, pe de altă parte, se află într-o situație juridică ce diferă în mod obiectiv, sub aspectul reglementării legale incidente modalității de valorificare a titlului de despăgubire. Or, din acest punct de vedere, este firesc ca, în temeiul principiului de drept *tempus regit actum*, modalitatea de acordare a despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data emiterii deciziei administrative, în speță titlul de plată, care, potrivit noii legi, este emis de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în temeiul art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013.

18. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 44 din Legea fundamentală, autorii excepției susțin că eșalonarea dispusă de art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 încalcă dreptul de proprietate privată asupra sumelor de bani cuvenite, afectând dreptul de dispoziție, dreptul de folosință și dreptul de a culege fructele.

19. În legătură cu această critică de neconstituționalitate Curtea reține că, în ceea ce privește constituționalitatea eșalonării plății unor sume de bani datorate de către stat, s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din

14 aprilie 2010. Prin aceste decizii Curtea a statuat că eșalonarea, pe o durată de 5 ani, a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar sunt constituționale.

20. Totodată, prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a statuat că executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

21. Astfel, Curtea constată că prin eșalonarea pe o perioadă de 5 ani, în tranșe anuale egale, a plății sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, statul nu contestă existența unui bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile necesității plății unor sume mari de bani de la bugetul de stat (în același sens Decizia nr. 188 din 2 martie 2010).

22. De asemenea, Curtea reține că măsura contestată reprezintă o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității. Astfel, cum arată și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, o asemenea măsură trebuie să păstreze un just echilibru între interesele statului și cele ale reclamantilor (Hotărârea din 26 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Zubko și alții împotriva Ucrainei*, paragraful 67, sau Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 107).

23. Totodată, relevante în această cauză sunt și cele reținute de instanța europeană, ce a apreciat că alte exemple de bune practici și de măsuri de modificare legislativă, ce respectă principiile impuse de Convenție și de protocoalele sale, oferite de alte state semnatare ale Convenției, ar putea constitui o sursă de inspirație pentru guvernul pârât. Plafonarea despăgubirilor și eșalonarea lor pe o perioadă mai lungă ar putea să reprezinte, de asemenea, măsuri capabile să păstreze un just echilibru între interesele foștilor proprietari și interesul general al colectivității (Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragraful 235).

24. Așadar, reglementările propuse urmăresc principiile stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, fără ca prin eșalonarea efectuată statul să afecteze esența dreptului de proprietate, să aducă atingere substanței acestui drept și cu atât mai puțin să nege existența acestuia.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Lucia Obada și Eugen Samuchiuc în Dosarul nr. 2.467/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent

Daniela Ramona Marițiu

semnează,

în temeiul art. 426 alin. (4)
din Codul de procedură civilă,
prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 617

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 sunt neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 24 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 36.462/3/2013, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.**

7. Excepția a fost ridicată de Armin Gherman cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect anulare act administrativ.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia, în esență, apreciază că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora procedura cercetării prealabile este stabilită printr-o normă administrativă, cu o putere juridică inferioară legii organice, respectiv printr-un ordin al ministrului administrației și internelor, reprezintă o „normă în alb” prin care competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul privind statutul funcționarilor publici este transmisă unei autorități unipersonale din puterea executivă — ministrul administrației și internelor (actualul ministru al afacerilor interne).

9. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 nu încalcă prevederile constituționale invocate, procedura cercetării prealabile neputând fi asimilată reglementării statutului funcționarilor publici.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât acestea nu conțin

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Armin Gherman în Dosarul nr. 36.462/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 387D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției de neconstituționalitate. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Ministerul Afacerilor Interne a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă. De asemenea, partea Guvernul României a depus concluzii scrise prin care apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și respectarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere că prin Decizia nr. 392/2014

reglementări de natură a afecta statutul funcționarilor publici, ci stabilesc o delegare de reglementare cu privire la procedura cercetării disciplinare și la aplicarea sancțiunilor disciplinare, în sensul reglementării acestora prin ordin al ministrului administrației și internelor. Susține, totodată, că legiuitorul a lăsat la aprecierea autorităților publice investite cu executarea și aplicarea legii fixarea cadrului normativ existent în materia desfășurării cercetării disciplinare și aplicării în concret a sancțiunilor disciplinare, fără ca prin aceasta să fie afectat statutul funcționarilor publici.

12. Avocatul Poporului apreciază că o eventuală neconcordanță între ordinul ministrului administrației și internelor, emis în aplicarea textelor legale criticate, pe de o parte, și dispozițiile Legii nr. 360/2002, modificată și completată, pe de altă parte, nu constituie o problemă de constituționalitate, ci este o problemă ce ține de aplicarea legii, ceea ce intră în competența exclusivă a instanțelor de judecată.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de părți, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu următorul cuprins: „*Procedura cercetării prealabile se reglementează prin ordin al ministrului de interne.*”

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat și cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legii și art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale. Astfel, Curtea a

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Armin Gherman în Dosarul nr. 36.462/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****H O T Ă R Ă R E**

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 13 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru anul 2015, valoarea costului standard pentru coeficientul 1 este de 2.520 lei.

(3) Costurile standard per elev/preșcolar pentru cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora pentru unitățile de învățământ, pentru anul 2015, sunt prevăzute în anexa nr. 2.”

2. La articolul 3, alineatele (2) și (3) se modifică vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru anul 2015, valoarea costului standard pentru coeficientul 1 este de 312 lei.

(3) Costurile standard per elev/preșcolar privind cheltuielile cu pregătirea profesională, cheltuielile cu evaluarea periodică a elevilor, precum și cheltuielile prevăzute la articolul bugetar «bunuri și servicii», pentru anul 2015, sunt prevăzute în anexa nr. 5.”

3. Anexele nr. 2, 3, 5 și 6 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—4 la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

p. Ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Shhaideh Sevil,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Darius-Bogdan Vâlcov

București, 7 ianuarie 2015.

Nr. 9.

C O S T U R I L E
standard per elev/preșcolar pentru cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani,
stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora, pentru anul 2015

Nr. crt.	Nivel/Filieră/Profil	Forma de învățământ	Numărul mediu de elevi pe clasă		Standardele de cost pe elev, pe medii și pe niveluri — lei —		Standardele de cost pe elev, pe medii și pe niveluri (pentru învățământul în limbile minorităților) — lei —	
			Urban	Rural	Urban	Rural	Urban	Rural
1	Învățământ preșcolar cu program normal	Zi	20	18	1671	1827	1671	1827
2	Învățământ preșcolar cu program prelungit/săptămânal	Zi	20	20	3065	3065	3065	3065
3	Învățământ primar	Zi	24	18	1923	2291	2352	2720
3.1	Învățământ primar — integrat*	Zi			3269	3269	3698	3698
4	Învățământ primar „step-by-step”	Zi	24	24	3065	3065	3494	3494
5	Învățământ primar „A doua șansă”	—	15	12	1482	1785	1911	2214
6	Învățământ primar vocațional (altul decât specializarea muzică)	Zi	24	20	2420	2893	2793	3266
7	Învățământ primar cu specializarea muzică	Zi	24	24	4284	4284	4536	4536
7.1	Învățământ primar cu specializarea muzică în regim suplimentar	Zi			2110	2110	2110	2110
8	Învățământ gimnazial	Zi	25	20	2520	2898	2881	3259
8.1	Învățământ gimnazial — integrat*	Zi			4284	4284	4645	4645
9	Învățământ secundar inferior „A doua șansă”	—	15	12	1679	2016	2040	2377
10	Învățământ gimnazial vocațional (altul decât specializarea muzică)	Zi	25	20	3024	3453	3352	3781
10.1	Învățământ gimnazial vocațional (altul decât specializarea muzică) în regim suplimentar	Zi			504	504	504	504
11	Învățământ gimnazial cu specializarea muzică	Zi	25	25	5292	5292	5544	5544
11.1	Învățământ gimnazial cu specializarea muzică în regim suplimentar	Zi			2520	2520	2520	2520
12	Învățământ gimnazial	Fr	25	22	1021	1210	1382	1571
13	Învățământ liceal teoretic	Zi	28	28	2520	2520	2823	2823
14	Învățământ liceal teoretic	Seral	28	28	1868	1868	2171	2171
15	Învățământ liceal tehnologic, militar, pedagogic și teologic	Zi	28	28	2606	2606	2909	2909
16	Învățământ liceal tehnologic	Seral	28	28	2032	2032	2335	2335
17	Învățământ liceal artistic (toate specializările, excepție specializarea muzică) și sportiv	Zi	28	28	3327	3327	3630	3630
18	Învățământ liceal specializarea muzică	Zi	28	28	7056	7056	7359	7359
19	Învățământ liceal	Fr	28	28	983	983	1286	1286
19.1	Învățământ liceal integrat*	Zi			4284	4284	4645	4645
20	Învățământ profesional (inclusiv stagiile de pregătire practică)	Zi	28	28	2760	2760	3012	3012
21	Învățământ postliceal/maiștri	Zi	28	28	2760	2760	2760	2760
21.1	Învățământ postliceal/maiștri	Seral	28	28	2032	2032	2335	2335
22	Cantine-cămine (elevi cazați)	—			998	998		

* Standardele de cost se aplică numai elevilor cu cerințe educaționale speciale, integrați în unitățile de învățământ de masă și care urmează curriculumul învățământului de masă.

COEFICIENȚII

de diferențiere pentru costurile standard per elev/preșcolar și coeficienții de corecție pentru învățământul în limbile minorităților naționale, pentru cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora

Nr. crt.	Nivel/Filieră/Profil	Forma de învățământ	Standardele de cost pe elev, pe medii și pe niveluri — lei —		Standardele de cost pe elev, pe medii și pe niveluri (pentru învățământul în limbile minorităților) — lei —	
			Urban	Rural	Urban	Rural
1	Învățământ preșcolar cu program normal	Zi	0,663	0,725	0,000	0,000
2	Învățământ preșcolar cu program prelungit/săptămânal	Zi	1,216	1,216	0,000	0,000
3	Învățământ primar	Zi	0,763	0,909	0,170	0,170
3.1	Învățământ primar — integrat*	Zi	1,297	1,297	0,170	0,170
4	Învățământ primar „step-by-step”	Zi	1,216	1,216	0,170	0,170
5	Învățământ primar „A doua șansă”	—	0,588	0,708	0,170	0,170
6	Învățământ primar vocațional (altul decât specializarea muzică)	Zi	0,960	1,148	0,148	0,148
7	Învățământ primar cu specializarea muzică	Zi	1,700	1,700	0,100	0,100
7.1	Învățământ primar cu specializarea muzică în regim suplimentar	Zi	0,837	0,837	0,000	0,000
8	Învățământ gimnazial	Zi	1,000	1,150	0,143	0,143
8.1	Învățământ gimnazial — integrat*	Zi	1,700	1,700	0,143	0,143
9	Învățământ secundar inferior „A doua șansă”	—	0,666	0,800	0,143	0,143
10	Învățământ gimnazial vocațional (altul decât specializarea muzică)	Zi	1,200	1,370	0,130	0,130
10.1	Învățământ gimnazial vocațional (altul decât specializarea muzică) în regim suplimentar	Zi	0,200	0,200	0,000	0,000
11	Învățământ gimnazial cu specializarea muzică	Zi	2,100	2,100	0,100	0,100
11.1	Învățământ gimnazial cu specializarea muzică în regim suplimentar	Zi	1,000	1,000	0,000	0,000
12	Învățământ gimnazial	Fr	0,405	0,480	0,143	0,143
13	Învățământ liceal teoretic	Zi	1,000	1,000	0,120	0,120
14	Învățământ liceal teoretic	Seral	0,741	0,741	0,120	0,120
15	Învățământ liceal tehnologic, militar, pedagogic și teologic	Zi	1,034	1,034	0,120	0,120
16	Învățământ liceal tehnologic	Seral	0,806	0,806	0,120	0,120
17	Învățământ liceal artistic (toate specializările, excepție specializarea Muzică) și sportiv	Zi	1,320	1,320	0,120	0,120
18	Învățământ liceal specializarea muzică	Zi	2,800	2,800	0,120	0,120
19	Învățământ liceal	Fr	0,390	0,390	0,120	0,120
19.1	Învățământ liceal integrat*	Zi	1,700	1,700	0,143	0,143
20	Învățământ profesional (inclusiv stagiile de pregătire practică)	Zi	1,095	1,095	0,100	0,100
21	Învățământ postliceal/maiștri	Zi	1,095	1,095	0,000	0,000
21.1	Învățământ postliceal/maiștri	Seral	0,806	0,806	0,120	0,120
22	Cantine-cămine (elevi cazați)	—	0,396	0,396	0,000	0,000

* Coeficienții de diferențiere se aplică numai elevilor cu cerințe educaționale speciale, integrați în unitățile de învățământ de masă și care urmează curriculumul învățământului de masă.

C O S T U R I L E

standard per elev/preșcolar privind cheltuielile cu pregătirea profesională, cheltuielile cu evaluarea periodică a elevilor, precum și cheltuielile prevăzute la articolul bugetar „Bunuri și servicii”, pentru anul 2015

Pragurile numerice	Tipurile de unități	Coeficient final, conform zonei de temperatură, pentru mediul urban/rural					
		Zona 1	Zona 2	Zona 3	Zona 4	Zona 5	Zona 6
1—300	Grădiniță	335	338	345	355	365	375
	Școală gimnazială	321	324	331	340	350	359
	Liceu tehnologic/Școală profesională	331	334	341	350	360	370
	Liceu	356	359	366	377	388	398
	Colegiu	364	368	375	386	397	408
	Școală postliceală	250	252	257	265	272	280
301—800	Grădiniță	336	340	346	356	366	376
	Școală gimnazială	322	326	332	342	351	361
	Liceu tehnologic/Școală profesională	332	336	342	352	362	372
	Liceu	357	361	368	379	389	400
	Colegiu	366	370	377	388	399	410
	Școală postliceală	252	254	259	267	274	282
peste 800	Grădiniță	340	343	350	360	370	380
	Școală gimnazială	326	329	336	345	355	365
	Liceu tehnologic/Școală profesională	336	339	346	356	366	376
	Liceu	361	364	372	382	393	404
	Colegiu	369	373	380	391	403	414
	Școală postliceală	255	257	263	270	278	285

Zone de temperatură:

Zona 1 — Călărași, Constanța, Dolj, Giurgiu, Olt, Tulcea, Teleorman

Zona 2 — Arad, București, Brăila, Dâmbovița, Gorj, Galați, Ilfov, Ialomița, Mehedinți, Timiș

Zona 3 — Argeș, Bihor, Buzău, Iași, Prahova, Satu Mare, Vaslui

Zona 4 — Botoșani, Cluj, Mureș, Sălaj, Vrancea

Zona 5 — Alba, Bacău, Brașov, Caraș-Severin, Neamț, Sibiu, Vâlcea

Zona 6 — Bistrița-Năsăud, Covasna, Hunedoara, Harghita, Maramureș, Suceava

COEFICIENȚII

de diferențiere pentru costurile standard per elev/preșcolar pentru cheltuielile cu pregătirea profesională, cheltuielile cu evaluarea periodică a elevilor și cheltuielile prevăzute la articolul bugetar „Bunuri și servicii”

Pragurile numerice	Tipurile de unități	Coeficient final, conform zonei de temperatură, pentru mediul urban/rural					
		Zona 1	Zona 2	Zona 3	Zona 4	Zona 5	Zona 6
1—300	Grădiniță	1,0710	1,0817	1,1031	1,1352	1,1674	1,1995
	Școală gimnazială	1,0270	1,0373	1,0578	1,0886	1,1194	1,1502
	Liceu tehnologic/Școală profesională	1,0582	1,0688	1,0899	1,1217	1,1534	1,1851
	Liceu	1,1386	1,1500	1,1727	1,2069	1,2411	1,2752
	Colegiu	1,1661	1,1778	1,2011	1,2361	1,2711	1,3061
	Școală postliceală	0,7995	0,8075	0,8235	0,8474	0,8714	0,8954
301—800	Grădiniță	1,0760	1,0868	1,1083	1,1406	1,1728	1,2051
	Școală gimnazială	1,0320	1,0423	1,0630	1,0939	1,1249	1,1559
	Liceu tehnologic/Școală profesională	1,0632	1,0738	1,0951	1,1270	1,1589	1,1908
	Liceu	1,1436	1,1550	1,1779	1,2122	1,2465	1,2808
	Colegiu	1,1711	1,1829	1,2063	1,2414	1,2765	1,3117
	Școală postliceală	0,8045	0,8125	0,8286	0,8528	0,8769	0,9010
peste 800	Grădiniță	1,0870	1,0979	1,1197	1,1523	1,1849	1,2175
	Școală gimnazială	1,0431	1,0535	1,0744	1,1057	1,1370	1,1682
	Liceu tehnologic/Școală profesională	1,0742	1,0850	1,1065	1,1387	1,1709	1,2032
	Liceu	1,1547	1,1662	1,1893	1,2239	1,2586	1,2932
	Colegiu	1,1822	1,1940	1,2177	1,2531	1,2886	1,3241
	Școală postliceală	0,8155	0,8237	0,8400	0,8645	0,8889	0,9134

Zone de temperatură:

Zona 1 — Călărași, Constanța, Dolj, Giurgiu, Olt, Tulcea, Teleorman

Zona 2 — Arad, București, Brăila, Dâmbovița, Gorj, Galați, Ilfov, Ialomița, Mehedinți, Timiș

Zona 3 — Argeș, Bihor, Buzău, Iași, Prahova, Satu Mare, Vaslui

Zona 4 — Botoșani, Cluj, Mureș, Sălaj, Vrancea

Zona 5 — Alba, Bacău, Brașov, Caraș-Severin, Neamț, Sibiu, Vâlcea

Zona 6 — Bistrița-Năsăud, Covasna, Hunedoara, Harghita, Maramureș, Suceava

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea Componenței nominale a Consiliului Național al Cercetării Științifice

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 475/2007 privind aprobarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare II, pentru perioada 2007—30 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.265/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contractarea, finanțarea, monitorizarea și evaluarea programelor, proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 217 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 150/2000, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă componența nominală a Consiliului Național al Cercetării Științifice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În termen de 30 de zile de la numirea prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice, Consiliul Național al Cercetării Științifice elaborează Regulamentul de organizare și funcționare, pe care îl înaintează spre aprobare ministrului educației și cercetării științifice.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării Științifice, Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării în calitate de coordonator al programelor din Planul Național CDI și Consiliul Național al Cercetării Științifice, constituit conform prezentului ordin, vor duce la îndeplinire prevederile acestuia.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.794/2011 privind înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice, precum și pentru aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 2 martie 2011, Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.795/2011 pentru aprobarea componenței nominale a Consiliului Național al Cercetării Științifice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 2 martie 2011, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 5 ianuarie 2015.
Nr. 3.011.

ANEXĂ

Componența nominală a Consiliului Național al Cercetării Științifice

Nr. crt.	Numele	Prenumele	Instituția
1.	Azamfirei	Leonard	Universitatea de Medicină și Farmacie Târgu Mureș
2.	Bârgăoanu	Alina	Școala Națională de Studii Politice și Administrative
3.	Barna	Emil	Universitatea București
4.	Bucur	Daniel	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
5.	Cernăianu	Adrian	Universitatea din Craiova
6.	Ciutacu	Constantin	Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu” — INCE
7.	Covic	Adrian Constantin	Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” din Iași
8.	Curtu	Alexandru Lucian	Universitatea Transilvania din Brașov
9.	Dabija	Ana-Maria	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București

Nr. crt.	Numele	Prenumele	Instituția
10.	Dascălu	Traian	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiației — INFLPR București
11.	Ene	Barbu	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Turbomotoare — COMOTI București
12.	Gomoiu	Ioana	Universitatea Națională de Arte din București
13.	Iovu	Horia	Universitatea Politehnica din București
14.	Istodor	Nicolae	Academia de Studii Economice
15.	Jităreanu	Gerard	Academia de Științe Agricole și Silviculturale „Gheorghe Ionescu-Șișești” — A.S.A.S.
16.	Kifor	Vasile Claudiu	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
17.	Loghin	Felicia	Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
18.	Melinte	Mihaela Carmen	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie Marină — GEOECOMAR București
19.	Moscovici	Mișu	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Chimico-Farmaceutică — ICCF București
20.	Nae	Cătălin	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Aerospațială „Elie Carafoli” — I.N.C.A.S. București
21.	Neagu	Adrian	Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara
22.	Negrescu	Cristian	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului Timișoara
23.	Negru	Viorel	Universitatea de Vest din Timișoara
24.	Petrișor	Traian	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
25.	Petrovici	Mihai	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei” — IFIN—HH București
26.	Popescu	Irinel	Academia de Științe Medicale
27.	Simionescu	Bogdan	Academia Română
28.	Sinescu	Crina Julieta	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București
29.	Țăranu	Ionelia	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie și Nutriție Animală — IBNA Balotești
30.	Teodorescu	Răzvan	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din București
31.	Teodosiu	Carmen	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
32.	Toader	Tudorel	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
33.	Turcu	Flaviu	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
34.	Turcu	Ioan	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Izotopice și Moleculare — I.N.C.D.T.I.M. Cluj-Napoca
35.	Văcăreanu	Radu Sorin	Universitatea Tehnică de Construcții București
36.	Vasilii	Dan-Anton	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
37.	Vaszilcsin	Nicolae	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
38.	Vlad	Valentin	Academia Română
39.	Zamfirache	Maria-Magdalena	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea punctelor relevante ale Sistemului național de transport al gazelor naturale

Având în vedere prevederile Regulamentului (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.775/2005, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă punctele relevante ale Sistemului național de transport al gazelor naturale, prevăzute în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Criteriile care stau la baza stabilirii punctelor relevante ale Sistemului național de transport al gazelor naturale sunt prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Corespondența punctelor relevante ale Sistemului național de transport al gazelor naturale cu punctele fizice de intrare/ieșire în/din Sistemul național de transport al gazelor naturale este prevăzută în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș are obligația de a publica punctele relevante, prevăzute în anexa nr. 1, pe pagina proprie de internet, precum și pe noua platformă ENTSOE.

Art. 5. — (1) Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș va solicita Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei actualizarea conținutului anexei nr. 1 în termen de maximum 15 zile de la modificarea acesteia.

(2) În situația în care capacitatea unui nou punct de ieșire reprezintă mai mult de 2% din capacitatea totală de ieșire a Sistemului național de transport al gazelor naturale, Societatea

Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș va solicita Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei actualizarea conținutului anexei nr. 1 în termen de maximum 5 zile de la punerea în funcțiune a acestuia.

(3) Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș va solicita Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei actualizarea conținutului anexelor la prezentul ordin în termen de maximum 15 zile de la punerea în funcțiune a unui nou punct care conectează Sistemul național de transport al gazelor naturale cu alte sisteme de transport sau terminale GNL.

Art. 6. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — La data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 66/2013 pentru aprobarea punctelor relevante ale Sistemului național de transport al gazelor naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 27 august 2013.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 19 decembrie 2014.

Nr. 162.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

